

ikke mindst fordi det omtalte Medlem af Nationalbankens Ledelse, som det ligeledes er bekendt, er den, som i Valutaraadet førte Forhandlingerne paa Nationalbankens Vegne og gav Tilslutning, efter at have forhandlet med Nationalbanken, til Valutaraadets enstemmige Indstilling.

Jeg skal herefter kun gøre nogle faa Bemærkninger om den Ændring, Lovforslaget er undergaaet i det andet høje Ting. Ved Valutaraadets Bortfald er der sket en beklagelig Bortskæring af et efter vor Opfattelse nyttigt Organ. Selve Valutaraadets Myndighed har vi ikke ønsket at tiltræde, ligesom vi overhovedet med Hensyn til Behandlingsmaaden af kommende Sager her i Rigsdagen ikke har kunnet tillægge dette Punkt nogen overvejende Værdi overfor Hovedpunktet i denne Sag; men vi tror, at det havde været klogt, om Rigsdagen havde ladet et sagkyndigt Raad behandle de mange økonomiske Problemer, som for Tiden rejser sig og nødvendigvis ogsaa fremtidig vil rejse sig i Samfundet, saa kunde man jo have givet det ganske den Stilling, som Lovgivningsmyndigheden maatte ønske. Men for Sagernes videre Behandling er der i det Forhandlingsorgan, som det er erstattet med, efter vor Opfattelse fundet en Erstatning, som forhandlingsmæssig er tilstrækkelig. Gennem de Opgaver, der er tillagt dette Forhandlingsorgan, Rigsdagsudvalget, og som er nøjagtigt de samme, der var tillagt Valutaraadet, er det klart, at Rigsdagen vil være forpligtet til paa næreste Hold at følge alt, hvad der kan vedrøre Valutaspørgsmaalet, og ved den direkte Myndighed, der er tillagt det med Hensyn til Spørgsmaalet om Nationalbankens Benyttelse af dens Valutakredit, er det sat i Stand til paa næreste Hold at se alt, hvad der kan true denne Ordning, og vil derfor være rede til at give Tingene Varsel og rede til at bringe videre de Foranstaltninger, der muligvis maatte vise sig nødvendige.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af de 40 Millioner er det klart, at Folketingets Flertal har staaet paa det Standpunkt: det er rigtigt at gennemføre en saadan Sag ad den direkte Beskatnings Vej. Men det er lige saa klart, at den anden Del af Folket, Halvdelen af dette Ting og Flertallet i det andet Ting, foretrækker den indirekte Beskatnings Vej. Naar man da er mødtes paa Halvvejen, er det vel dér, hvor man i en saadan Sag, der krævede Tilslutning fra flere Sider, maatte mødes. Vi anerkender da fra vor Side, at man fra den anden Side er gaaet med til at gennemføre de direkte Skatter i Tilslutning til

Regeringens Forslag paa Indkomstskattens Omraade, og at man har erstattet Formueskatten med saadanne indirekte Skatter, der i væsentlig Grad vil blive baaret af de Klasser, som er de formuebesiddende. Vi anerkender fuldt ud — ligesom vi ved, at man fra andre Sider anerkender vor Resignation i denne Sag —, at man fra Venstres Side har resigneret med Hensyn til Skatternes Art og derfor ikke krævet nogen Del af de Skattearter, der blev foreslaaet i Foraaret, optaget nu, men derimod været med til at gennemføre en Række indirekte Skatter paa saadanne Omraader, hvor dette ingen principielle Hindringer, saaledes som Tiden nu er, vil møde fra os.

Der er rejst Tvivl om, hvorvidt Skatterne vil kunne indbringe det Beløb, som er opgjort. Det er muligt, at een af Skatterne vil indbringe mere, end den er opgjort til, og det er muligt, at andre vil bringe noget mindre; men jeg henviser til, at hvis disse Skatter paa Pelsværk, Vin, Luksusøl, Silkevarer ikke skulde bringe det budgetterede Beløb, vil det betyde, at de har haft en anden valutamæssig Virkning, nemlig at formidske Importen. Derfor vil jeg, saaledes som Forslaget foreligger, baade fordi det fastsætter en bestemt Valutapolitik i de kommende Aar, og fordi det med Hensyn til Udformningen af de øvrige Bestemmelser kan tiltrædes ogsaa ud fra de principielle Betragtninger, vi hylder, tilraade mine Partifæller at give Lovforslaget deres Stemme.

Naar Forslaget gaar herfra, vil det være et Udtryk for det enstemmige Ønske i Valutaraadet, saaledes som dette var udformet og tiltraadt af Nationalbanken. Det vil være et Udtryk for dette Raads enstemmige Opfattelse. Tilbage staaer derfor kun een Ting: Nationalbankens Tiltrædelse af den Overenskomst, som fører det hele ud i Livet. Jeg for mit Vedkommende kan ikke tænke mig, at Nationalbanken paa nogen Maade vil lægge sig hindrende i Vejen for, at Landet nu endelig kommer til for de kommende Aar at have en fast Valutapolitik, om hvilken Nationalbanken selv har udtalt, at den kan holdes og føres, ligesom den maa vide, at hvis ekstraordinære Forhold skulde gribe forstyrrende ind, vil der være det Forhandlingsorgan, som vil kunne bringe Sagerne frem til Rigsdagen, og den nødvendige Villie fra Rigsdagens Side til da at tage saadanne Beslutninger, fordi Rigsdagen har paalagt sig selv og Nationalbanken en Forpligtelse til at holde denne Politik og derigennem endelig stabilisere den danske Krone.